בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו		[redacted]	
בפני:	כב' השופטת דורית רייך - שפירא	תאריך:	30/01/2005

בעניין: **מדינת ישראל**

ע"י ב"כ פרידמן מתמחה בפמת"א המאשימה

נ ג ד

[redacted]

ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן הנאשם

גזר דין

[redacted] יליד 1961 (להלן "**הנאשם**") מואשם שבמועד כלשהו בסמוך לפני פברואר 2001 נטל ממשרדי חברת [redacted] לבניין בע"מ (להלן "**החברה**") ארבעה שיקים השייכים לחברה. על שלושה מתוך ארבעת השיקים כתב הנאשם "לא סחיר" ואת השם [redacted]" כשם המוטב, חתם חתימות הנחזות להיות חתימות של מורשי החתימה של החברה, ועל גב השיקים חתם חתימת היסב הנחזית להיות חתימת המוטב. שלושת שיקים מזוייפים שסכומם 935,000 ₪ מסר הנאשם [redacted] עבור הלוואה שקיבל במזומן. את השיק הרביעי שסכומו 451,000 ₪ מסר הנאשם לחב[redacted] בע"מ העוסקת בניכיון שיקים, וקיבל תמורתו כסף במזומן כהלוואה.

כתב האישום מייחס לנאשם זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזוייף וקבלת דבר במרמה בניגוד לסעיפים 415, 418 ו- 420 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן "**החוק**"). מלכתחילה נכללו בכתב האישום עבירות נוספות, שהתביעה תזרה בה מהם ותיקנה את כתב האישום. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון באמור לעיל בלבד.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

התביעה בטיעוניה לעונש, הגישה גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם במ/1 וטענה שיש לראות את מעשיו בחומרה יתרה, תוך הדגשה שהנאשם ביצע אותם במטרה להשיג סכומי כסף גדולים.
יחד עם זאת, ביקשה התביעה לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וקנס בסך 15,000 ₪ תוך הסכמה שהסניגור יהיה רשאי לבקש מביהמ"ש להשית על הנאשם מאסר מותנה במקום מאסר בעבודות שירות, וזאת בהתחשב בהודאה שחסכה זמן שיפוטי רב והחזרת הכספים לחברה.
הסניגור עו"ד מנדלמן ביקש באופן טבעי לא להחמיר עם הנאשם. לגישתו ראוי ליתן משקל רב לנסיבותיו האישיות של הנאשם: עבר צבאי מפואר וקצין ביחידה נבחרת, נשוי ואב ל- 4 ילדים צעירים, שבגין התדרדרות כלכלית חמורה הגיע למצב של כינוס נכסים, המאלץ אותו לעבוד למחייתו בשכר נמוך משכר מינימום ולקבל תמיכה כספית מאמו האלמנה.
את העבירה נשוא ההרשעה ביקש הסניגור לראות ראיה נכונה ומאוזנת ולקבל שאת חתימת ההיסב חתם הנאשם בידיעת המוטב כפי שעולה לטענתו מחומר הראיות. כמו כן, ביקש לקבל שהחברה היתה מעורבת בהלוואות שהשיג הנאשם כנגד השיקים, באופן שממזער את חלקו של הנאשם בפרשה ומבלי שנגרם לניתוק הקשרים החדדיים שבין הנאשם לחברה.
הסנגור ביקש לתת משקל לקולא לזמן הרב שחלף מיום ביצוע העבירה, להשבת הכספים לבעליהם, להודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי. לטענת הסנגור, מאז מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי באופן המצדיק התחשבות מצומצמת, אם בכלל, בהרשעותיו של הנאשם שהן ישנות מאוד.
לטענת הסניגור, משקלן המצטבר של מכלול הנסיבות ובמיוחד העובדה שעל פי הסדר הטיעון יושת על הנאשם קנס כספי גבוה, נכון להימנע מלגזור עליו מאסר ולו בעבודות שירות, שכן הדבר יגרום לאובדן מקום עבודתו של הנאשם. מאסר מותנה בנוסף לקנס יהיה בו לספק את האינטרס הציבורי.

לאחר ששמעתי הטיעונים הגעתי למסקנות כדלקמן:

1. הנאשם ביצע עבירות חמורות המחייבות תגובה שיפוטית מחמירה. העבירות נשוא ההרשעה, מקבלות משנה חומרה בהתחשב בכך שאין זו הסתבכותו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים ובסכומי הכסף הגבוהים מאוד שהנאשם קיווה להשיג.
2. הנאשם הורשע בעבר בעבירות מרמה בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. לא נעלם מעיני שמאז הרשעה זו חלפו שנים רבות ואף על פי כן אין להתעלם מההרשעה היא בעת גזירת העונש בתיק זה, שכן ההסתבכות הנוכחית מתיישבת עם מסקנה שהליכים וענישה שבעבר, לא גרמו לנאשם להפנים את האיסורים שבחוק.
3. הלכה היא, שככל שעולה חומרת העבירה יורד משקלן של הנסיבות האישיות. העדר תגובה שיפוטית שמביעה את סלידת החברה ממעשיו הפליליים של הנאשם ומוציאה מהכוח אל הפועל כוונת המחוקק להשריש נורמות ראויות ולשרש עבירות חמורות. תגובה סלחנית ו/או מקלה עלולה לערער את אמון הציבור בשלטון החוק ובתיפקודן של רשויות האכיפה.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

4. יחד עם זאת, ביהמ"ש הגוזר את הדין, איננו מתעלם מהנאשם הספציפי שבפניו ומנסיבותיו האישיות כמו גם מעמדת התביעה.

5. ככלל, נוהגים בתי המשפט לכבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, במידה והוא סביר והגיוני ויש בו כדי לאזן בין האינטרסים הנוגדים לכאורה של הנאשם הספציפי, מחד וכלל הציבור מאידך, ואינם מתערבים בהסדרי טיעון המוגשים בפניהם וזאת בהתאם להלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון, בהרכב תשעה שופטים, **בעפ 1958/98 פלוני נ' מ"י נז (1), 577 בעמ' 590**.

6. במקרה שבפני בצד החומרה עליה עמדתי לעיל, יש ליתן משקל לקולא להודאת הנאשם שאכן חסכה זמן שיפוטי רב. לטענה שלא נסתרה באשר למעורבותה של החברה בעבירות והשבת הכספים לבעליהם, כמו גם לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות בפברואר 2001 ועד הגשת כתב האישום בספטמבר 2003 ולתיקון שתיקנה התביעה את כתב האישום באופן שנטל הרבה מחומרתו המקורית.

7. לאחר ששקלתי מכלול הנסיבות לקולא ולחומרא ונתתי דעתי לעובדה שהסדר הטיעון איננו כולל הסכמה באשר להטלת מאסר בפועל, מוצאת אני לגזור כדלקמן:

א. שמונה חודשי מאסר, מהם שלושה לריצוי בעבודות שירות והיתרה על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות בהן הורשע, לרבות ניסיון.

ב. קנס בסך 15,000 ₪ שאופן תשלום הקנס יקבע לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ג. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם ל- 120 יום.

ניתנה היום כ' בשבט, תשס"ה (30 בינואר 2005) במעמד הצדדים.

דורית רייך שפירא, שופטת

הסנגור: אבקש לקבוע את אופן תשלום הקנס לאחר קבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

התובע: אין התנגדות.

החלטה

אני דוחה את המשך הדיון ליום 20.3.05. המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות על מנת שיחליט אם הנאשם כשיר לרצות את עונש המאסר בפועל שהושת עליו בעבודות שירות.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי
E:\Documents and Settings\user\My Documents\Downloads\s03007703-511.doc

הודע לנאשם כי חובתו לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות וחובתו להתייצב בשיבה הנדחית.

ניתן היום כ' בשבט, תשס"ה (30 בינואר 2005) במעמד הצדדים.

דורית רייך שפירא, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי
E:\Documents and Settings\user\My Documents\Downloads\s03007703-511.doc